

EDEP ve GÖRGÜ MİSALİ EVLATLAR

Allah Resulü'nün kızı Fatıma'nın vefatından sonra (Allah ondan razı olsun ve rahmet eylesin.)

- **Müminlerin Emiri Ali bin Ebi Talib**, (Allah ondan da razı olsun) **evlendi**.

Hanımı, Havle binti Cafer bin Kays al-Hanefiye idi.

(Beni Hanife'den)

Ona (Muhammed) adını verdiği bir oğlu oldu

O (Muhammed bin Ali)

Ancak insanlar onunla Fatıma'nın neslinden olan evlatlarını ayırmak istediler -Allah ondan razı olsun- bu yüzden ona şu ismi verdiler:

(Muhammed İbnü'l-Hanefiyye)

Her zaman bu isimle bilindi; (Allah ondan razı olsun) ve iki erkek kardeşi Al-Hasan ve Al-Hüseyin, (Allah onlardan da razı olsun) on yaşından daha büyük değillerdi.

Ve Muhammed ibn el-Hanefiyye büyüdü

Babasının yetiştirilme tarzına uygun, binicilik, kahramanlık, sert ve atak olarak yetişti.

Babası onu zorluklara ve savaşlara alıştırdı.

Çevresinden bazıları bir gün ona şöyle dediler:

Baban neden iki kardeşin Al-Hasan ve Al-Hüseyin'in alışkın olmadığı durumlara seni alıştırdı?

Cevabı, Haşimi belagatine uygun ve hayret vericiydi.

Dedi ki: Çünkü iki kardeşim babamın gözü, ben de eliyim.

Elleriyle gözlerini kapatıyor...

Kendi benliğini nasıl aştığını ve iki erkek kardeşini kendi nefesine nasıl tercih ettiğini bir düşünün.

Babasını nasıl mazur gösterdi?

Dedikodu tuzağına nasıl da düşmedi?

Kısa, öz, belif ve veciz olan bu ifadesini düşünün.

Kardeşi Hasan ile arasında ihtilaf çıkınca ona şöyle yazdı:

(Şüphesiz Cenâb-ı Hak seni bana üstün kıldı;

Senin annen Allah Resulü'nün kızı Fatıma'dır -Allah'ın salat ve selamı ona ve ailesinin üzerine olsun-

Benim annem Beni Hanifeli bir kadındır.

Senin annenin babası olan deden, Allah'ın Resulü ve yarattıklarının en seçkinidir.

Ve benim annemin babası olan dedem Cafer bin Kays'dır.

Eğer bu kitabım sana gelirse, bana gel ve benimle barış ki, her konuda benden üstün olduğunu göster.

Mektubu kardeşi El-Hasan'a (Allah ondan razı olsun) ulaştınca, aceleyle kardeşinin evine gitti ve onunla barıştı... Allah'a hamdolsun!

Birbirinden güzel evlatlar, bir eğitim ve ibret harikaları.

O kadar ince ve nazikti ki, bütün fazilet ve üstünlükleri kardeşine verdi ve kardeşiyle barışmak için acele edip ondan önce hareket etmek istemedi.

Ona, itibar ve üstünlüğünü korumak ve kendine yakışanı yapmak için bir fırsat verdi ve öncü olmanın erdemi konusunda onu uyardı.

Görgü kuralları, sadece bir erkek kardeşin ağabeyine saygı ve hürmet gösterme kurallarından ibaret değildir.

Bilakis, Resûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem-'in torununa karşı edep ve hürmette kusur etmemektir.

Tercüme: Ahmet Ziya İBRAHİMOĞLU

بعد وفاة فاطمة بنت رسول الله صلى الله عليه وسلم

- تزوج أمير المؤمنين علي بن أبي طالب رضي الله عنه

من خولة بنت جعفر بن قيس الحنيفة

(من بني حنيفة)

فولدت له ولداً سماه (محمداً)،

فهو (محمد بن علي)

غير أن الناس أرادوا التفريق بينه وبين ذرية فاطمة رضي الله عنها فسموه

(محمد بن الحنفية)

واشتهر بها أبداً رضي الله عنه، ولم يكن يكبره أخواه الحسن والحسين - رضي الله عنهما - بأكثر من عشرة أعوام،

ونشأ محمد بن الحنفية

نشأة أبيه فروسيةً وبطولةً وشدةً وشكيمةً،

فكان أبوه يقحمه في الشدائد والمعارك ...

فقال له بعضهم يوماً:

- لِمَ يُقحمك أبوك في مواطن لا يُقحم فيها أخويك الحسن والحسين؟!

فكان جوابه عجباً من الفصاحة الهاشمية

قال: لأنَّ أَخَوَيَّ هما عينا أبي وأنا يده،

فهو يقي عينيه بيديه

فتأمل كيف تجاوز حظ نفسه، وكيف فضّل أخويه،

وكيف التمس العذر لأبيه،

وكيف لم يسقط في فخ النميمة،

وتأمل عبارته وإيجازها وإعجازها.

ووقع بينه وبين أخيه الحسن خلاف فكتب إليه:

(أما بعد، فإن الله تعالى فضلك عليّ،

فأمك فاطمة بنت رسول الله صلى الله عليه وآله وسلّم،

وأمي امرأة من بني حنيفة،

وجدك لأمك رسول الله، وصفوة خلقه

وجدني لأمي جعفر بن قيس،

فإذا جاءك كتابي هذا فتعال إليّ وصالطني حتى يكون لك الفضل عليّ في كل شيء) (ع)
فلما بلغ كتابه أخاه الحسن رضي الله عنه بادر إلى بيته وصالحه... سبحان الله ،
ذرية بعضها من بعض، وعجبٌ في التربية،
فقد كان فطناً إلى درجة أن جعل الفضل كله لأخيه، ولم يبادر هو إلى مصالحة أخيه
حتى لا يكون له الفضل عليه،
وأعطاه فرصة لذلك، ونبهه على فضل السبق
وأدبه هذا ليس مجرد أدب الأخ مع أخيه الأكبر،
بل كان أدباً مع حفيد رسول الله صلى الله عليه وآله وسلّم،